

Frei Tamás - Tolvajok generációja

2013 július 07. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Ameddig csak el?re látunk, spórolás következik, megszorítások, elszegényedés. Ez tehát tolvajgeneráció, szól a nyugati fiatalság ítélete, mert ellopták a mostaniak jöv?jét.”

Tolvajgeneráció – súlyos, sokakat sért? kifejezés ez, mégis egyre több európai országban bukkan fel. A 2008 óta tartó gazdasági mélyrepülés felel?seinek keresése közben kezdték el használni, f?leg Nyugaton. A tolvajgeneráció kifejezés egyre mélyebben rágja bele magát a fiatalok tudatába.

Merthogy a tolvajok a mai 50 és 60 évesek. A már éppen nyugdíjasok vagy akik pár év múlva lesznek azok. ?k lopták el a fiatalabb generációk, a mai 20-as, 30-as és 40-es éveiket taposók jöv?jét.

Els?re furcsa és talán nem is azonnal érthet? a vád, de mind több és több országban gondolják végig, hogy van-e benne igazság. A lényege az, hogy a manapság nyugdíjba men?knek „mindenük megvolt”. A legszerencsésebb generáció, mert nem rázta meg az életüket sosem háború (hiszen már a második világháború után születtek), alapvet?en ingyenes oktatás és remek egészségügy járt nekik, részük volt a nyugati ingatlan-áremelkedés sokakat meggazdagító buborékjában (olcsón vettek, és t?lük függetlenül sokszorosára n?tt a vagyonuk), ráadásul most még el?ttük áll a kényelmes életet biztosító nyugdíjas kor is. Évtizedekig fognak a mai fiatalok hátán él?sködni – így szól a vád –, hiszen Nyugat-Európában 80 év fölötti az átlagéletkor, köszönhet?en a remek egészségügyi

ellátásnak. Ami, ugye, nekik még megadatott. Az ? életükben még nem kellett az ellátáson spórolni.

Ráadásul éppen ez a generáció az, amelyik a 80-as évektől kezdődően, mert mindent akart, mert kapzsi volt, mert nem tudta, hogy hol a határ, tovább nyújtózott, mint ameddig a takarója ért. Adósságokba keveredett, sőt, választópolgárként eladósodásba kergette a kormányait is (hiszen mindent akartak). És persze a politikusok populista demagógiával engedtek is nekik. Aminek aztán az lett a vége, amit most magunk körül tapasztalunk.

Ameddig csak előre látunk, spórolás következik, megszorítások, elszegényedés. Ez tehát tolvajgeneráció, szól a nyugati fiatalság ítélete, mert ellopták a mostaniak jövőjét. Az új generációk lesznek kénytelenek utólag kigazdálkodni ennek a letűnt, békés aranykornak a túlköltekezését. Ezért aztán a mai fiatalok valószínűleg már nem fogják megismerni, hogy milyen is az, amikor valakinek élete végéig van biztos állása. Hogy milyen lehetett az a kor, amikor csak a lumpenek (a lakosság 4-5 százaléka) félt attól, hogy elveszíti a munkahelyét. Amikor Nyugaton mindenki tudott pénzt keresni, aki dolgozni akart.

A mai nyugati fiatalok 25-30 százalékos munkanélküliséggel, már egyáltalán nem ingyenes oktatással és romló egészségüggyel szembesülnek. Dühösek, mert látják, hogy egyre csak nő a szakadék, hogy évről évre rosszabb lesz, hogy a hátukon kell cipelniük az idősöket, pedig épp a mai nyugdíjasok élték fel az ? jövőjüket is.

A nyugati lapokban egyre több írás szól arról, hogy a mai 20-asok nem bíznának eljutni, hanem időutazáson részt venni. Megtapasztalni, hogy milyen is lehetett az az európai élet és biztonság, amelyet elloptak tőlük a kapzsi idősök, akik előre felélték a következő húsz év összes megtakarítását.

Tolvajgeneráció, amely helyett most majd évtizedekig kell gürcölni, és miattuk megszorítani.

Frei Tamás - metropol.hu

Ajánló